

KULTUR

Filmfestivalen i Göteborg börjar i dag, fredag, när detta skrivs. Att den varit i antågande har inte gått att missa. När jag går mellan mitt hem och kontoret så går jag förbi det område som är hjärtat i festivalen – Järntorget och biografen Draken – och mängden ”kulturfolk” har helt klart ökat. Förra året såg jag en film på festivalen av Lars von Trier, ”Direktören för det hela”. Den rekommenderas! En man tror att han skall provspela för en roll, där en nyckelreplik är ”Det er jeg som aer direktören för det hele”. Det visar sig dock att han som vill anlita honom är VD för ett företag, och att han under lång tid skylt på ”Direktören för det hele” när personalen ansatt honom angående impopulära beslut, så nu vill han ha någon som agerar som denne, egentligen icke-existerande ”överchef”. En av de roligaste filmer jag sett, men man är väl lite yrkesskadad också. De säljer förresten t-shirts med bl.a citat från Bergmanfilmer, men jag vet inte hur användbar en svart t-shirt med texten ”Det är jag som är döden” är?

DRAKAR LYFTER I MOTVIND

När jag åt lunch på Språkcaféet för några dagar sedan (tillsammans med 99% kulturfolk) så läste jag ovanstående citat på väggen. Vi har haft ”goda tider” som det heter, ett tag nu i Sverige, vilket även märks på att man måste vara extra kreativ för att få rätt personer att söka tjänster vid rekrytering. Rätt media, rätt anslag i annonsen etc. Men, om siarna får rätt, och den pågående börsdykningen är ett förebud, så är det just nu väldigt viktigt att rekrytera drakar, för drakar lyfter i motvind.

Man kan agera på olika sätt inför problem. Ett sätt är att fly (söka ett enklare jobb, låtsas att det inte är ett problem, tänka tvångsmässigt optimistiska tankar osv.). Ett annat sätt är att ge upp och skylla på orsaker som inte leder till någon lösning. Ett tredje sätt är att angripa själva problemet och dess egentliga orsaker.

Fly, ge upp eller angripa.

När vi på Fokus rekryterar, så är vi noga med att välja personer som kan angripa problem med styrka, omdöme och eget initiativ och ansvar, i samverkan med andra i teamet. Personer som lyfter i motvind.

DRAKVIRUS

Men tyvärr räcker det inte alltid med att ha goda avsikter, styrka och omdöme. För om man inte känner igen, och rensar från sin väg, de personer som sprider missämja, som intrigerar, som inte kan acceptera ett personligt ansvar för någonting och som rent allmänt är stoppklossar och problempersoner, då kommer man, på grund av denna lilla minoritet, att ställas inför ett motstånd som är alltför grumligt och dolt för att man skall kunna övervinna det. Om du har slagits mot skuggor, bortförklaringar och luriga motangrepp när du försökt handskas med en anställd (eller chef...) – trots din goda avsikt – då är det troligen en sådan person du träffat på. De går inte att hjälpa eller ”hantera” inom ramen för dina eller företagets resurser.

Lösningen, om inga ultimatum eller samtal räcker, ligger ofta i väldigt korrekta

juridiska, organisatoriska och arbetsrättsliga steg.

Min intolerans för dylika personer, vilka jag ibland lite snällare kallar personer med "teflonsyndrom", kommer från alla de gånger jag sett vilka konsekvenser en sådan person fått för sin omgivning. Om det finns NÅGON tjänst som sådana personer "passar för" så har jag inte stött på den under mina 20 år som rekryteringskonsult.

Som konsult berörs jag mest av dessa personer när jag skall "mota Olle i grind" genom att se till att sådana inte anställs på nyckelpositioner i företag, och ibland när jag skall testa och intervjua en hel avdelning för att lokalisera var problemen finns, och samtidigt lyfta fram de dolda potentialerna och bidra till motivation och utveckling.

För ett tag sedan så bestämde jag mig för att skriva en kortroman, om människor som gått igenom personligt förtryck eller en kris. Syftet var att jag skulle kunna använda den vid tillfällen när mina resurser att gripa in och hjälpa är begränsade, men där jag skulle vilja göra NÅGOT för den person som råkat illa ut. Genom igenkännande och indirekta råd skall den kunna utgöra ett stöd åt de som behöver det. Huvudpersonen George mister sin fru och möter sedan människor som tagit sig vidare efter olika former av personliga kriser. Den börjar i mörkaste mörkt, men tar gradvis steg i riktning mot överlevande även för huvudpersonen. Den är endast 19 sidor lång, så den kan läsas på skärmen eller printas ut.

Jag kallar den "Överlevarna" och bifogar den till detta utskick. Kanske kan den vara till nytta vid något tillfälle.

SLUTLIGEN

Jag hoppas att 2008 kommer att bli exakt det du vill att det skall bli, och jag hoppas

att du kontaktar Fokus Rekrytering när du behöver hjälp med att rekrytera eller utveckla den personal som skall få det att hända.

Med vänliga hälsningar,

Bengt Alvång

0704-837800
bengt@fokus.nu